

ser, jf. pkt. 4.2.2. ovenfor. Som eksempel på personer, der kan være omfattet af udtrykket »groft forulemper enkeltpersoner«, kan nævnes ofre for forbrydelser og medindsatte og - i særligt grove tilfælde - ansatte ved institutionen.

Et mindretal af rådets medlemmer (2 medlemmer) kan ikke tilslutte sig forslaget i § 37, stk. 3.

For det første er bestemmelsens overensstemmelse med princippet i grundlovens § 77 efter mindretallets opfattelse tvivlsom.

For det andet ses der ikke at være behov for en sådan regel. I det omfang bladet finansieres af institutionen, vil et vilkår om forhåndsgodkendelse af teksten kunne opstilles, jf. § 37, stk. 4, i rådets lovudkast. Såfremt bladet ikke finansieres af institutionen, må distributionen inden for institutionen være undergivet de samme begrænsninger som tilsendelse af uden for institutionen udgivne periodiske skrifter, jf. § 58 i rådets lovudkast, således som denne må antages at blive fortolket i lyset af Folketingets Ombudsmands udtalelse af 11. februar 1986, j.nr. 1985-929-611. Heri udtalte ombudsmanden, at han var enig med Direktoratet for Kriminalforsorgen i, at gennemlæsning og efterfølgende tilbageholdelse af 2 ugebreve, udgivet af Fangernes Interessegruppe, havde haft fornøden hjemmel i Justitsministeriets cirkulære nr. 217 af 18. december 1980 om de indsattes adgang til brevveksling og besøg mv. og cirkulære nr. 216 af 17. december 1980 om de indsattes adgang til udlevering af egne effekter mv. og anvendelse af penge. Udsendelse af bladet fra institutionen må ifølge mindretallet anses for undergivet de samme begrænsninger som udsendelse af breve, jf. § 55, stk. 2, i rådets lovudkast.

5.6.7.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelse om de indsattes adgang til udgivelse af blade. Justitsministeriet kan i den forbindelse af de af rådets flertal anførte grunde også tiltræde, at der i overensstemmelse med den nuværende praksis gives mulighed for at gennemlæse de indsattes blad, før dette udgives, og for i visse tilfælde at forbyde offentliggørelsen af bestemte artikler, jf. pkt. 5.6.7.2. ovenfor. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 37.

5.6.8. Arbejde og uddannelse

5.6.8.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 35, stk. 1, 1. pkt., har fængselsdømte pligt til at udføre arbejde, der pålægges dem, efter regler, der fastsættes af justitsministeren. I

disse fastsættes tillige regler om arbejdspenge til de dømte, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter straffelovens § 35, stk. 2, kan arbejde uden for anstaltens område finde sted under anstaltens ledelse og tilsyn. Når det anses for formålstjenligt, og fare for misbrug ikke antages at foreligge, kan der meddeles tilladelse til ophold uden for anstalten til deltagelse i undervisning eller til beskæftigelse hos arbejdsgiver.

Hæftedømte er efter straffelovens § 44, stk. 3, berettiget til selv at skaffe sig arbejde, der er foreneligt med sikkerheden og god orden i fængslet. Arbejdsudbyttet tilfalder den pågældende. Skaffer den indsatte sig ikke sådant arbejde, pålægges det den pågældende mod vederlag at udføre et under hensyn til den pågældendes dannelsesstrin og livsstilling passende arbejde i et sådant omfang, som er nødvendigt til en rimelig beskæftigelse.

De nævnte bestemmelser suppleres af straffelovens § 45, hvorefter indsatte ikke må beskæftiges med sundhedsfarligt arbejde. De skal holdes forsikrede mod følger af ulykkestilfælde. Nærmere regler for gennemførelsen af sidstnævnte bestemmelse, herunder om udbetaling og bestyrelse af forsikringssummer, kan fastsættes ved kgl. anordning, jf. herved pkt. 5.1.1.2. ovenfor.

Straffelovens bestemmelser udfyldes bl.a. af §§ 12-15, 24 og 33 i fuldbyrdelsesbekendtgørelsen.

Efter § 12 skal de indsatte være beskæftiget med arbejde eller uddannelse eller - såfremt det i det enkelte tilfælde findes formålstjenligt - med aktivitet af anden karakter, herunder eventuelt selvforskaffet beskæftigelse, som kan udøves under institutionens tilsyn. Personer, der udstår frihedsstraf i arresthus (Københavns Fængsler), har dog adgang til selv at skaffe sig beskæftigelse, som på rimelig måde kan foregå i institutionen. Tilsvarende gælder personer, der udstår hæfte i kriminalforsorgens anstalter.

Efter § 13 skal valget af beskæftigelse i hvert enkelt tilfælde træffes på grundlag af en samlet vurdering af den indsatte forhold. Der skal tages hensyn til, at den indsatte evner udnyttes rimeligt, og til den pågældendes egne ønsker. Endvidere bør de indsatte søges motiveret for beskæftigelse, der er egnet til at afbøde manglende skolemæssige kundskaber eller mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

Af § 14 følger, at den tid, som den indsatte skal anvende til beskæftigelse, skal holdes inden for de til enhver tid gældende arbejdstidsnormer på arbejdsmarkedet, herunder eventuelle normer for overarbejde. Arbejdstiden for indsatte, der er beskæftiget med arbejde, som er nødvendigt for institutionens drift, kan dog henlægges til andre tidsrum, end hvad der i øvrigt